

تَفْسِيرُ كَلِمَةِ التَّوْحِيدِ

KELİME-İ
TEVHİDİN
TEFSİRİ

Muhammed bin Abd'il Vehhâb
Rahimehullâh

Tevhid'e Davet
darultawhid.com

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

Rahmân ve Rahîm olan Allâh'ın Adıyla.

Şeyh'ul İslam Muhammed bin Abdilvehhâb Rahimehullâh şöyle dedi:

“Bil ki; bu kelime: “Küfür ile İslâm'ın arasındaki fârika (ayırt edici alâmet)”, “Takvâ Kelimesi”, “Urvet'ul Vuskâ (sağlam kulp)” ve İbrâhîm Aleyh'is Selâm'ın, “Ardından geleceklere belki dönerler diye bıraktığı Kalıcı bir Söz”dür.”

تَفْسِيرُ كَلِمَةِ التَّوْحِيدِ

Kelime-i Tevhîd'in Tefsîri

Müellif:

Şeyh'ul İslam Muhammed bin Abdilvehhâb
Rahimehullâh
(1206 H)

Darultawhid

Tevhide Davet

 www.darultawhid.com

 info@darultawhid.com

 english@darultawhid.com

 t.me/darultawhid

 t.me/darultawhid_english

تَفْسِيرُ كَلِمَةِ التَّوْحِيدِ

The Tafsîr of Kalimat'ut Tawhîd¹

Şeyh'ul İslam Muhammed bin Abdilvehhâb

(1206 H)

Rahimehullâhu Teâlâ

Rahmân ve Rahîm olan Allâh'ın adıyla,

Hamd, (onu hak eden gerçek) sâhibine mahsûstur, salât ve selâm da O'nun nebîsinin üzerinedir.

Şeyh Muhammed (bin Abdilvehhâb) Rahimehullâhu Teâlâ'ya La ilahe illallâh'ın manası soruldu. Şeyh Rahimehullâh şu sözleriyle cevap verdi:

Allâhu Teâlâ sana rahmet etsin, bil ki; bu kelime: **“Küfür ile İslâm'ın arasındaki fârika (ayirt edici alâmet)”, “Takvâ Kelimesi”², “Urvet'ul Vuskâ (sağlam kulp)”³ ve İbrâhîm Aleyh'is Selâm'ın, “Ardından geleceklere belki dönerler diye bıraktığı Kalıcı bir Söz”dür.⁴**

---

¹ Muellefât'uş Şeyh, 1/363-369 ve ayrıca ed-Durar'us Seniyye, 2/116-120.

² Şeyh Rahimehullâh şu âyete atıf yapmaktadır:

“...Allâh, Rasûlü'ne ve inananlara huzur indirdi; onların takvâ kelimesini tutmalarını sağladı. Onlar, bu söze lâyıık ve ehil kimselerdi...” (Fetih 48/26)

³ Şeyh Rahimehullâh burada şu âyete atıf yapmaktadır:

“...Kim tâğûtu reddeder, Allâh'a îmân ederse kopmak bilmeyen sağlam kulpa yapışmış olur...” (el-Bakara 2/256)

⁴ Şeyh Rahimehullâh burada ise Zuhruf Sûresi'ndeki şu âyetlere atıf yapmaktadır:

Bu kelimeden murâd; onu, manasını bilmeksizin -sadece dille- söylemek değildir. Zîrâ onu, münâfıklar da söylüyorlardı ve onlar, kâfirlerin de altında ateşin (cehennemin) en alt tabakasındadırlar.⁵ Bununla beraber onlar, namaz kılıyor, [oruç tutuyor]⁶ ve sadaka veriyorlardı.

Lâkin murâd; kalbin marifeti ile (bilip kavrayarak), onu ve ehlini severek; ona muhâlefet edene ise buğzederek ve düşmanlık göstererek söylenmesidir. Zîrâ Nebî Sallallâhu Aleyhi ve Sellem şöyle buyurmuştur:

«Her kim ihlâslıca, La ilahe illallâh derse...»⁷

Bir başka rivâyette ise şöyle buyurmuştur:

«kalbinden hâlis (ihlâslı) olarak...»⁸

“Hani İbrâhîm, babasına ve kavmine şöyle demişti: Ben, sizin ibâdet ettiklerinizden beriyim (uzağım). Ancak beni yaratan hâriç. Muhakkak ki O, beni doğruya iletecektir. İbrâhîm bu sözü, kendisinden sonra gelecek olanlar belki (hakka) dönerler diye kalıcı bir söz kılmıştır.” (ez-Zuhruf 43/26-28)

Yine ed-Durar'us Seniyye'de de bu cümle için “ez-Zuhruf 43/28” âyeti, referans olarak verilmiştir.

⁵ Allâhu Teâlâ şöyle buyurmaktadır:

“Doğrusu münâfıklar, cehennem ateşinin en aşağı tabakasındadırlar...” (en-Nisâ 4/145)

⁶ Bu ilâve ed-Durar'us Seniyye'de zikredilmiştir.

⁷ İbnu Abdilberr'in, Câmî'u Beyân'il İlmi ve Fadlih, no: 1406'da rivâyet ettiği hadîste Ebû Hureyre Radiyallâhu Anh'ın Rasûlullâh Sallallâhu Aleyhi ve Sellem'e:

“*Senin şefâ'atınle Kıyâmet Günü en mutlu olacak insan kimdir?*” diye sorması üzerine Rasûlullâh Sallallâhu Aleyhi ve Sellem şu cevâbı vermiştir:

«*Her kim kendi kalbinden hâlis (ihlâslı) olarak La ilahe illallâh derse şefâ'atimle en mutlu olacak kişi odur.*»

Bu hadîsin aslı -aşağıda geleceği üzere- Buhârî'de mevcuttur.

⁸ Buhârî, Hadîs no: 99'da yukarıda zikredilen şefâ'at hadîsinde bunu zikretmiştir.

Bir başka rivâyette de şöyle buyurmuştur:

«kalbinden sıdk ile (dürüst olarak)...»⁹

Diğer bir hadîste ise şöyle buyurmuştur:

«Her kim La ilahe illallâh der ve Allâh'ın dışında kendilerine ibâdet edilenleri reddederse...»¹⁰

Yine, bunların dışında insanların çoğunluğunun bu şehâdetin (şehâdet kelimesinin) hakîkati husûsunda cehâlet içinde olduklarına delâlet eden hadîsler...¹¹

Bundan sonra bil ki bu kelime nefiy (red) ve isbâtıdır (kabûldür). İlahlığı, Allâh Subhânehu ve Teâlâ için; diğer nebîler¹² ve sâlihlerden olanlar bir yana; Muhammed Sallallâhu Aleyhi ve Sellem dâhil Rasûllerden (gönderilen elçilerden)¹³ ve Cibrîl Aleyh'is Selâm dâhil meleklerden; nefyetmek ve Allâh Azze ve Celle için isbât etmektir.

Bunu fehmettiğinde ulûhiyyet üzerinde düşün, zîrâ Allâhu Teâlâ onu, Kendi zâtı hakkında isbât etti ve ondan, Muhammed Sallallâhu Aleyhi ve Sellem'e, Cibrîl Aleyh'is Selâm'a ve o ikisi dışındakilere [velîlere ve sâihlere]¹⁴

⁹ Müsned-i Ahmed, Hadîs no: 22003'te şu lafızla gelmiştir:

«Her kim kalbinden sıdk ile (dürüst olarak) Allâh'tan başka ilah olmadığına ve Muhammed'in Allâh'ın Rasûlü olduğuna şahitlik ettiği hâlde ölürse cennete girer.»

¹⁰ Müslim, Hadîs no: 23'te hadîsi şu şekilde rivâyet etmiştir:

«Her kim La ilahe illallâh der ve Allâh'ın dışında kendilerine ibâdet edilenleri reddederse malı ve kanı harâm olur, hesâbı da Allâh'a aittir.»

¹¹ Ed-Durar'us Seniyye'de “hadîs” lafzı yerine “edille (delîller)” zikredilmiştir.

¹² Ed-Durar'us Seniyye'de “nebîler” ibâresi kullanılmamış bunun yerine “evliyâ (velîler)” ibâresi kullanılmıştır.

¹³ Ed-Durar'us Seniyye'de “Rasûllerden” yerine “mahlûkâtan” denilmiştir.

¹⁴ Bu ilave ed-Durar'us Seniyye'de mevcuttur.

bir hardal tanesi ağırlığına bile bir şeyin ait olmasını nefyetti.

[Bunu öğrendiğinde]¹⁵ bil ki bu ulûhiyyet; bizim zamanımızda halkın, **'sır ve velâyet'** diye adlandırdıkları şeydir. Dolayısıyla (onlara göre) ilahın anlamı **'sır sâhibi velî'** demektir; ona **'fakîr'** ve **'şeyh'** adını verirler ki halk buna **'seyyid'** ve benzeri isimler de vermektedir.

Böylece Allâhu Teâlâ'nın, yaratılmışlardan havâssa (seçkin kimselere) Kendi nezdinde bir makâm verdiğini ve insanların, onlara ilticâ etmelerinden (sığınmalarından), onlardan ümit etmelerinden, onlardan istigâsede bulunmalarından (medet ummalarından) ve onları Allâhu Teâlâ ile kendi aralarında bir vâsıta (aracı) edinmelerinden râzı olacağını zannederler.

Bizim zamanımızdaki şirk ehlinin, (Allâhu Teâlâ'ya ulaştırın) vâsıtaları olduğunu iddiâ ettikleri şeyler, öncekilerin "ilahlar"¹⁶ olarak isimlendirdikleridir. (Burada kastedilen) vâsıta (aracı) da ilahtır. O hâlde kişinin La ilahe illallâh sözü, söz konusu bu vâsıtaların iptali içindir. Bunu öğrenmek istediğinde (bil ki bu husûstaki) tam ma'rifet (eksiksiz bilgi) ancak iki yolla olur:

Birincisi: Rasûlullah Sallallâhu Aleyhi ve Sellem'in kendileriyle savaştığı, onları öldürüp mallarını mübâh saydığı [ganîmet olarak aldığı]¹⁷, kadınlarını helâl kıldığı [kanlarını helâl sayıp kadınlarını esîr aldığı]¹⁸ kâfirlerin, Allâh Subhânehu hakkında rubûbiyyet tevhîdini ikrâr ettiklerini bilmendir.

Rubûbiyyet tevhîdi ise; Allâhu Teâlâ'dan başka hiç kimsenin yaratmaması, rızıklandırmaması, diriltmemesi, öldürmemesi ve işleri idâre etmemesidir. Zîrâ Allâhu Teâlâ şöyle buyurmaktadır:

---

¹⁵ Parantez içi ilave ed-Durar'us Seniyye'de mevcuttur.

¹⁶ Ed-Durar'us Seniyye'de **"ilahlar"** ibâresi tekil olarak **"ilah"** şeklinde mevcuttur.

¹⁷ Ed-Durar'us Seniyye'de **"mallarını mübâh saydı"** yerine **"mallarını ganîmet olarak aldığı"** ifâdesi kullanılmıştır.

¹⁸ Ed-Durar'us Seniyye'de **"kadınlarını helâl saydı"** yerine **"kanlarını helâl sayıp kadınlarını esîr aldığı"** ifâdesi kullanılmıştır.

“De ki: Size gökten ve yerden rızık veren kimdir? Ya da kulak ve gözlere mâlik olan kimdir? Ölüden diriye çıkaran ve diriden ölüyü çıkaran, her türlü işi düzene koyan kimdir? Diyecekler ki: Allâh’tır. De ki: Öyle ise (O’na karşı gelmekten) sakınmaz mısınız?”
(Yûnus 10/31)¹⁹

İşte bu; büyük, değerli ve önemli bir meseledir. Bu da Rasûlullâh Sallallâhu Aleyhi ve Sellem’in savaştığı kâfirlerin bunların hepsine şâhit olduklarını ve bunları ikrâr ettiklerini; bununla beraber, bunun onları İslâm’a sokmadığını; bunun onların kanını ve malını harâm kılmadığını; yine aynı şekilde sadaka verdiklerini, hacca gittiklerini, umre yaptıklarını ve ibâdet ettiklerini, Allâh Azze ve Celle’den korkarak harâmların bazılarını terk ettiklerini bilmendir.

Lâkin onları tekfîr ettiren, kanlarını ve mallarını helâl kıldıran ise ikinci yoldur. Bu ise onların Allâhu Teâlâ hakkında ulûhiyyet tevhîdine ve ilahiyet tevhîdine²⁰ şehâdet etmemeleridir ki o, bir olan ve ortağı bulunmayan Allâh’tan başkasına du’â edilmemesi ve O’ndan başkasına ümit edilmemesi; aynı şekilde mukarreb (yakınlaştırılmış) bir melek ve mürsel (gönderilmiş) bir nebî (peygamber) olsa da O’ndan başkasından istigâsede bulunulmaması (medet umulmaması), O’ndan başkasına kurban kesilmemesi, O’ndan başkasına adak adanmamasıdır!

Her kim Allâhu Teâlâ’dan başkasından istigâsede bulunursa (medet umarsa) kâfir olur. Yine, her kim Allâhu Teâlâ’dan başkasına kurban keserse kâfir olur. Her kim de Allâhu Teâlâ’dan başkasına adak adarsa kâfir olur ve benzeri ibâdetlerde de durum aynıdır (ibâdetleri Allâh’tan başkasına yönelten kâfir olur)...

¹⁹ ed-Durar’us Seniyye’de âyetin tamamı zikredilmiştir, biz de buna uyararak ve faydasına binaen bu nüshâda yer almayan: **“De ki: Öyle ise (O’na karşı gelmekten) sakınmaz mısınız?”** cümlesini de ekleyerek âyetin hepsini alıntılanmayı uygun gördük.

²⁰ Bu ikisi de ilahlık tevhîdi yani Allâhu Teâlâ’nın ibâdet husûsunda birlenmesi manasındadır. Ayrıca ed-Durar’us Seniyye’de burada yer alan “ve ilahiyet tevhîdine” ifâdesine yer verilmemiştir.

Bunun (buraya kadar anlatılan iki husûsun) tamamı şunu bilmendir: Rasûlullâh Sallallâhu Aleyhi ve Sellem'in savaştığı müşrikler; melekler, Îsâ, annesi (Meryem) ve Uzeyr Aleyhim'us Selâm Ecmâ'in gibi sâlih kimselere ve evliyâdan bu zikredilenler dışında başkalarına²¹ du'â ediyorlardı ve işte bu sebeple; onlar, Allâh Subhânehu'nun Hâlik (yaratan), Râzik (rızik veren), Müdebbir (işleri idâre eden) olduğunu ikrâr etmelerine rağmen kâfir oldular.²²

Bunu öğrendiğinde La ilahe illallâh'ın manasını öğrenmiş olursun. Yine bir nebî'ye veya meleğe münâcaatta bulunan (yalvaran) veya yardıma çağırın veya ondan medet uman kimsenin İslâm dîninden çıktığını ve bunun Rasûlullâh Sallallâhu Aleyhi ve Sellem'in savaştığı küfrün ta kendisi olduğunu da öğrenmiş olursun.

Müşrikler'den birisi şöyle derse: "Biz Allâh'ın; Hâlik (Yaratan), Râzik (Rızık veren) ve Müdebbir (bütün işleri düzenleyen) olduğu-nu biliyoruz. Lâkin bunlar (Allâh'a) yakın kılınmış sâlih kimselerdir. Biz de onlara du'â (ibâdet) ediyor, onlar için adak adıyor, onlara sığınıyor ve onlardan medet umuyoruz. Bununla, (Allâh katında) itibâr ve şefâ'at istiyoruz. Yoksa bizler de Allâh'ın; Yaratan, Rızık veren ve bütün işleri düzenleyen olduğunu anlıyoruz." Ona de ki:

"İşte senin bu söylediğin, Ebû Cehil ve emsâlinin mezhebidir (görüşüdür)²³." Zîrâ onlar da bunu isteyerek Îsâ Aleyh'is Selâm'a, Uzeyr

---

²¹ Ed-Durar'us Seniyye'de bu cümle lafız farklılığı ile mevcuttur:

"...melekler, Îsâ ve Uzeyr Aleyhim'us Selâm Ecmâ'in ve bunlardan başka velîlere du'â ediyorlardı."

²² Metinde geçen "**kâfir oldular**" ibâresi yerine ed-Durar'us Seniyye'de "**Allâh bu sebeple onları tekfir etti**" ibâresi mevcuttur.

²³ Ed-Durar'us Seniyye'de "**mezhebidir**" ibâresi yerinde "**dînidir**" ibâresine yer verilmiştir:

"Ebû Cehil ve emsâlinin (benzerinin) dînidir."

Aleyh'is Selâm'a, meleklerle ve evliyâyâ du'â ediyorlardı. Bu, Allâhu Teâlâ'nın şu buyruğu gibidir:

"...O'ndan başka velîler edinenler derler ki: Biz onlara ancak bizi Allâh'a daha çok yaklaştırsınlar diye ibâdet ediyoruz..." (ez-Zümer 39/3)

Allâhu Teâlâ yine şöyle buyurmaktadır:

"Onlar, Allâh'ı bırakıp kendilerine ne zarar ne de fayda veremeyecek şeylere ibâdet ederler ve: 'Bunlar Allâh katında bizim şefâ'atçilerimizdir' derler..." (Yûnus 10/18)

Bunları iyice düşündüğün zaman, kâfirlerin Allâh hakkında Rubûbiyyet Tevhîdî'ne yani; O'nu, yaratmada, rızık vermede, yönetmede birlemeye şâhidlikte bulduklarını, Îsâ Aleyh'is Selâm'a, meleklerle, velîlere münâcaatta bulduklarını; onların kendilerini Allâh'a daha çok yaklaştırmalarını ve kendileri için O'nun indinde şefâ'at etmelerini amaçladıklarını öğrenmiş olursun.

Ve yine; kâfirlerden -özellikle de Hristiyanlardan- Allâh'a gece gündüz ibâdet eden, dünya (hayatın)da zâhidlik yapan, dünyalıktan ellerine geçeni de insanlardan uzaklaşarak inzivâyâ çekildikleri keşiş hücrelerinde tasadduk eden kimse; buna karşın Îsâ Aleyh'is Selâm veya ondan başka velîler hakkındaki i'tikâdi, ona du'â etmesi, onun için kurban kesmesi ve onun için adak adaması sebebiyle kâfirdir, Allâh'ın düşmanıdır ve ateşte ebedî olarak kalacaktır, (bunu da) öğrenmiş olursun. Böylece;

Nebin Muhammed Sallallâhu Aleyhi ve Sellem'in da'vet ettiği İslâm'ın vasfının nasıl olduğu senin için apaçık ortaya çıkmıştır.

İnsanların çoğunun İslâm'dan uzak (ve alâkasız) olduğu da senin için apaçık ortaya çıkmıştır.

Yine Rasûlullâh Sallallâhu Aleyhi ve Sellem'in şu kavlinin manası da senin için apaçık ortaya çıkmıştır:

«İslâm garîb olarak başladı ve yine başladığı gibi garîbliğe tekrar geri dönecektir.»²⁴

Sizlere Allâh'ı, Allâh'ı hatırlatırım ey kardeşlerim! Sımsıkı sarılın dîninizin aslına; -evveli, âhiri, esâsı ve başı olan- “La ilahe illallâh” şehâdetine! Öğrenin onun manasını! Onu (tevhîdi) ve ehlini sevin! Ehlini kardeşler edinin, velev ki uzakta olsalar bile!

İnkâr edin tâğûtları, tâğûtlara düşmanlık gösterin ve onlara buğzedin! Buğzedin tâğûtları sevenlere veya onları savunanlara ya da onları tekfîr etmeyenlere veyahut “bana ne onlardan?” diyenlere veyahut da “beni Allâhu Teâlâ, onlarla mükellef kılmadı” diyenlere!

(Bunu söyleyen) artık, Allâh'ı tekzîb etmiş (yalanlamış) ve O'na iftirâ atmıştır. [Bilakis]²⁵ Allâhu Teâlâ onu onlarla mükellef kılmış ve onları inkâr etmeyi, onlar; kardeşleri ve çocukları olsalar dahi onlardan beri olmayı (uzaklaşmayı) onun üzerine farz kılmıştır.²⁶

Sizlere Allâh'ı, Allâh'ı hatırlatırım ey kardeşlerim!²⁷ Bunlara [dîninizin aslına]²⁸ sımsıkı sarılın! Böylelikle umulur ki; hiçbir şeyi O'na şirk koşmayarak Rabbinize kavuşursunuz.

Allâh'ım, Müslüman olarak canımızı al ve bizi sâilihler ilhâk et (Âmîn)!

Sözü; Allâhu Teâlâ'nın, Kitâbı'nda zikrettiği, bizim zamanımızdaki

---

²⁴ Hadîsi bu lafızla Taberânî, Mu'cem'ul Evsat, no: 7283'te rivâyet etmiştir. Hadîsin aslı Müslim'de ve diğerlerinde mevcuttur.

²⁵ “**Bilakis**” ziyâdesi, ed-Durar'us Seniyye'de geçmektedir.

²⁶ Şeyh Rahimehullâh şu âyete atıf yapmaktadır:

“Ey îmân edenler! Eğer küfrü îmâna tercih ediyorsa babalarınızı ve kardeşlerinizi veliler edinmeyin. Sizden kim onları velî edinirse işte onlar zâlimlerin ta kendileridir.” (et-Tevbe 9/23)

²⁷ Ed-Durar'us Seniyye'de “**ey kardeşlerim**” ifâdesi bulunmamaktadır.

²⁸ Parantez içi ilave Ed-Durar'us Seniyye'de zikredilmiştir.

müşriklerin küfrünün Rasûlullâh Sallallâhu Aleyhi ve Sellem'in kendileriyle savaştığı müşriklerin küfründen daha büyük olduğunu senin için apaçık ortaya koyan bir âyet ile sonlandıracağız. Allâhu Teâlâ şöyle buyurmaktadır:

“Size denizde bir sıkıntı dokununca O'ndan başka du'â ettikleriniz kaybolur. Biz sizi kurtarıp karaya ulaştırınca da yüz çevirirsiniz. İnsan gerçekten çok nankördür.” (el-İsrâ 17/67)

Allâhu Teâlâ, kâfirlerin kendilerine bir zarar dokunduğunda efendilerini ve seyhlerini terk ettiklerinden, onlardan hiçbirine du'â etmediklerinden ve onlardan medet ummadıklarından, bilakis ibâdeti bir olan ve ortağı bulunmayan Allâh'a has kılıp sadece O'ndan medet umduklarından, rahatlık zamanında ise şirk koştuklarından bahsetmektedir.

Sen de görüyorsun ki bizim zamanımızdaki müşriklerden bazıları ilim ehlinden olduğunu ve kendisinin zühd, ictihâd ve ibâdet sâhibi olduğunu iddiâ etmesine rağmen, ona bir zarar dokununca Allâh'tan başkasından, Ma'rûf (v. 200H) veya Abdulkâdir Geylânî (v. 561H) gibilerinden veya onlardan daha üstün olan; Zeyd İbn'ul Hattâb Radiyallâhu Anh ve Zubeyr Radiyallâhu Anh gibilerinden ve onlardan da üstün olan Rasûlullah Sallallâhu Aleyhi ve Sellem'den medet ummaya başlar. Vallâh'ul Muste'ân (Kendisinden yardım istenecek olan Allâh'tır)!

Bütün bunlardan daha büyüğü (kötüsü) ve daha fecisi; onların, Şemsân ve kendisine el-Aşkar denilen İdrîs'ten, Yûsuf ve benzeri tâğûtlardan, kâfirlerden ve haddi aşmış azgınlardan istigâsede bulunmalarıdır (medet ummalarıdır).

Allâh Subhânehu ve Teâlâ en doğrusunu bilendir. Başta ve sonda hamd, Allâh'a mahsûstur. Allâh'ın salât ve selâmı, O'nun yarattıklarının en hayırlısı olan Muhammed'e, âilesine ve bütün ashâbının üzerine olsun, Âmîn!